

Juryverslag wedstrijd imPerfect

leesjury: Yves Joris, Ward Mertens, Martine Vispoel
december 2017

5 teksten die op een linnen zak worden gedrukt

Behoorlijk

ik vroeg een vriend hoe gek ik ben
op een schaal van pakweg fruit
hij vindt me behoorlijk kiwi
maar lacht me toch niet uit

Fiducia Caro

Juryverslag

Het absurdisme is de kracht van dit korte gedicht. Gek zijn is net als fruit gezond. De ontregeling van taal en verwachtingspatroon hebben me als lezer over de streep getrokken. Dat het geheel nog rijmt zonder dat het geforceerd overkomt, kan alleen maar een meerwaarde zijn.

De schrijver heeft me ingepakt met deze vier zinnen. De boodschap is impliciet maar wel heel duidelijk: hoe bepalen we wat perfect of imperfect is en hoe gaan we daar dan mee om. Volgens de schrijver alvast niet in termen van meer of minder maar met een breed perspectief, respect en veel humor. Als lezer word ik wakker geschud en uitgedaagd om zelf creatief om te gaan met imperfectie. Mooi!

maneschijn als opaak
glad licht nis van de nacht grot
vleermuizenissen.

Chris Huybrechts

Juryverslag

In weinig woorden veel zeggen. Daar is deze auteur perfect in geslaagd. Tijdens het lezen van deze haiku voel je dat elk woord met zorg is uitgekozen. De inhoud doet er aanvankelijk niet toe, het gedicht is fijn om te lezen, ligt aangenaam in de mond. Het ene woord lijkt in het andere over te lopen, hoofdzakelijk door een spel met klinkerklanken.

De nacht, het moment waarop het licht letterlijk uitgaat en het dagelijkse leven veelal tot stilstand komt, nodigt niet alleen uit tot reflectie, het dwingt mensen daar +/- toe. Het maanlicht lijkt een metafoor voor het nachtelijk reflectieproces. Reflectie kan zaken verlichten, maar evengoed verhullen of verduisteren. En dat leidt dan weer tot (vleer)muizenissen.

Kortom, een knappe haiku die het thema imperfectie impliciet in weinig woorden aan bod laat kom.

Komt men over de hond

na gapen, staren
en schamende kaken

zou mijn door vet verminkte smoel
niet meer de bovenhand halen

ik zocht mij een hond
schuwlelijk gedrocht

puilende ogen
zerken van tanden

geknor uit de strot
ik testte de blok rond

met stevige tred
en kreeg op een haar na

het beoogde effect
dus ik sloeg hem

een poot mank
knotte zijn staart

lamlendige start
maar nu kijkt men me aan

schuwt mij niet meer
en vraagt naar een naam

Sara Haven

Juryverslag

Het gedicht heeft een originele invalshoek. Het speelt met het idee/cliché van de visuele gelijkenis tussen baasje en huisdier en het gemak waarmee hondenliefhebbers en -bezitters contact leggen. De imperfecte ik in het gedicht wordt dankzij/via de hond eindelijk door zijn omgeving (op een andere/nieuwe manier) gezien.

Het gedicht leest als een trein door het spel met klanken/binnenrijm, hoofdzakelijk door de a-klank en in mindere mate de o-klank.

Door onmacht gaat het hoofdpersoonage over tot lelijke dingen voor een beetje aandacht. De sympathie die je als lezer in het begin nog kan opbrengen, is op het einde helemaal weg als de gepeste (of genegeerde) zelf pester wordt. Maar de waarschuwing is duidelijk: ga imperfectie niet uit de weg, het hoort bij het leven en heeft jouw oprechte aandacht nodig!

Kortom, een muzikale, verrassende en (zwart) humoristische inzending.

Dyson-dip

Mijn stofzuiger heeft een burn-out. Hij weigert nog te slikken. Zijn buik zit vol met opgekropte vuiligheid. Eens uitblazen zou hem deugd doen. Niet eenvoudig als je gewoon bent andermans troep op te ruimen. Nu dreigt hij ermee de stekker uit te trekken. Deed wel wat stof opwaaien bij de andere apparaten. Niemand in huis wist raad. De techniker zei: 'wekelijks ventileren op de sofa, totdat de klok meldt dat het tijd is.' Bleek het te gaan om een minderwaardigheidscomplex. 'Je bent goed zoals je bent,' zeg ik sindsdien, 'vergelijk jezelf niet met die reclame op tv' en dan knuffelen we.

Stijn Claesier

Juryverslag

Een grappige beschrijving van een stofzuiger met een psychisch probleem, een probleem dat onze maatschappij steeds heviger treft. De personificatie van een alledaags gebruiksvoorwerp is perfect geslaagd.

Imperfectie

Imperfectie lacht
haar scheve tanden bloot
't perfecte plaatje

Inge D'Hooge

Juryverslag

Mooi om met een senryu imperfectie te verwoorden. De tweede regel heeft een lettergreep te weinig, maar dat past perfect in het imperfecte plaatje.

Andere genodigden speeddate in willekeurige volgorde

Alfabet

Heel het alfabet zit in mijn klas. Van ADHD, dat zijn de springertjes, tot ZMOK, de zeer moeilijk opvoedbare kinderen. Lucas zegt dat hij een asperge is maar dat komt omdat hij ook nog dyslexie heeft. Bart heeft zichzelf uitgeroepen tot ZVK, zeer vervelend kind. Terecht. Mijn lerares heeft CVS, vooral op maandag.

De concentratie van letters wordt langzaamaan ondraaglijk. Gelukkig is er Lieselotte. Zij is letterloos, geen stoornis te bekennen. Het lijkt alsof ze gelukkig door het leven gaat. Haar moeder zegt dat ze tot alles in staat is. Haar hou ik het meest in de gaten.

Gino Dekeyzer

Kleine lach

Ik zie haar op het perron, zag haar. Mijn
auto blonk van regenwater, het stonk
een beetje maar lang geleden zag ik

haar. Een kind nog op de fiets met een norske
lach en een buitenbeugel op weg naar
dag meneer, een vogel wil ik zijn. Een lach

verder en je paste op onze kinderen.
Toen al braken je ogen. Ach meneer.
Ik zie haar op het perron, zag haar, ça

va vragen we. Haar lach is kleiner geworden,
haar hakken schrijven op het perron.
De wijzers van de klok. Kijk ze draaien.

Christophe Vansteeland

Nakijken

*Helemaal Modigliani, krijgt de oude schrijfster,
maar dat zeggen ze wel vaker tegen jou.
Ze cirkelt al een paar dagen om me heen.
Nu heeft ze beet. Dank je. Nee, je bent de eerste.*

Ik kan me iets voorstellen bij een modigliani.
Er prijkt er een op de folder van de huidarts.
Dat hij de rechten van het schilderij
heeft afgekocht, fluisterde hij me toe.

-

Modi kent de kunst van weglaten.
Hij tilt haar op. Zijn model,
een alledaagse vrouw is een mysterie.
Om gezien te worden hoeft ze er gewoon te zijn.

Hadewych Louwagie

De gouden glans van imperfectie

In onze westerse wereld, die imperfecties vaak als zwaktes beschouwt en waar ze liefst zo onopvallend mogelijk weggemoffeld worden, lijkt de Japanse Kintsukuroi-filosofie een vreemde eend in de bijt: gebroken aardwerk wordt hersteld met niets minder dan goud. Ze vullen barsten en scheuren met iets waardevols, maken er gouden littekens van die het voorwerp sterker, mooier en waardevoller maken. Een gouden filosofie die je leert de schoonheid van je imperfecties te zien en lief te hebben, te herkennen als deel van jezelf, je essentie naar waarde te appreciëren en je te laten schitteren voor wie je bent.

Evy Erauw

Onvoltooid verlegen

Elk woord was: werken
ik worstelde
met elke klank, elke letter
maar ik zat in de greep
En hoe ik ook werkte,
mijn stembanden bewerkte,
ik bewerkstelligde niets
bracht niets voort
behalve
een voortdurend imperfectum

Gert Lauwaert

Niet

Door de kus
die hij niet gaf
groeide
haar werkelijkheid.

Johanna

(Autistisch) brein

Het brein breit complex,
verbindt verborgen draden
en telt eindeloos tikkend door.

Het slaat onfeilbaar feiten op
en iedereen met verstomming.

Soms vallen steken.

Baai Els

Compleet

Waar een hoek af is, boeit
Vaak langer dan rimpelloos
Je moet er alleen maar het oog
Voor hebben, aandacht geven

Misschien moet iets ontbreken
Om wat heel is, welkom te heten
Perfectie heeft ook mankementen
En met misschien valt best te leven

Jouw volmaaktheid is niet
Te beschrijven, niet te verwoorden
Tenzij in de lagen van mijn ziel
En daar gaat het in de liefde om

M. Thys

[VUL NAAM IN]

Ik zit in een glas, een glinsterend wijnglas.

Glas om me heen gekruld als onkruid,
verstikkend

prachtig, raak het aan,
streel het.

Ik ben het wolkje aan de buitenkant, het wolkje dat het glas kust
de regen die het glas schuurt
de orkaanwind die het glas
geselt.

Er werd mij verteld om orde te zoeken in dat glas waar ik in zit.

Maar bij elke orde hoort chaos, een beetje zoals dat gebroken
glas van me.

Ze zeggen me voorzichtig te zijn, het glas is fragiel. Ik zeg dat gebroken
glas niet fragiel is.

Asi Rulfe

Wolkenknipper

Ik heb de wolken nooit recht kunnen knippen, kapte met het breekmes in blik en vlees, maakte koprollen over boomwortels. Danste jaren op de toppen van mijn tenen een wals. Ik hoopte als kruiper ooit te leren duiken en misschien had ik beter een plank van mezelf gemaakt. Dan had je nagels in mij kunnen slaan, kon er eindelijk iets in mij roesten.

Karolien

Klaproos

Onverwacht sta ik daar.
Opgericht,
in omgewoelde grond.
Dit ben ik.
frêle, broos
sterk
mooi gekleurd
Wapperend in de wind,
mijn zwarte kern afgeschermd.
breekbaar
Met ferme stengel
en zachte doorns die me beschermen.
Pluk me niet,
laat me staan en geef me water
Koester me.
zie mijn schoonheid
zie mijn bloem;
mijn binnen- en buitenkant.
Verwarm me.
geef me zon
geef me liefde
geef me ruimte.
Aanvaard me.
zie mijn broosheid
zie mijn sterkte
zie mezelf
(zie me graag zoals ik ben)

Anja Marchal

Huidplooien

De enige oneffenheden waren
de lijnen in jouw gezicht
die mij de weg van
je neus naar je lippen wezen
en het bultje van het schaam
dat ik uittrok voor jouw komst

Alle trappen hadden leuning
diep genoeg om
op onze amazonebillen
naar beneden te glijden
te lachen en moeilijk
afscheid te nemen

We waren samen
we waren smoor
we hadden de liefde

nog niets anders
nog geen redenen
om elkaar uit de weg te gaan

Plots vormen zich kraters
tussen ons in
wikken we onze woorden
omdat we niet weten
welk gevoel eerst serieus te nemen
dus wankelen we achter droeve ogen

Ooit zullen we leren eenzaam te zijn
ondanks alles troost vinden
ergens ter hoogte van
jouw lippen en mijn neus
wanneer je de diepte in kust en
ik streel langs nieuwe plooien

LaBeeckx Petra

